

BAJTÁRSI

LEVÉL

1953. VI. 8. sz. levél.

73. oldal.

Bregenz, 1953. szept. hó 10.

GONDOLATOK A KÖZBIZTONSÁGI INTÉZMÉNYÜNK ÚJRASZERVEZÉSÉRŐL.

(folytatás)

Az előző számban azonos cím alatt felsoroltuk azokat a tennivalókat is, amelyek megoldása, illetve végrehajtása az újrászervezendő közb. intézményre háramlana.

A Közbiztonsági minisztérium dolgozná ki többek között a közbiztonsági intézmény számára az összes szervezési, szolgálati, gyakorlati, fegyelmi, személyi stb. szabályzatokat és utasításokat, amelyeknek legfelsőbb gyakorlati végrehajtója és ellenőrzője a közbiztonsági főparancsnokság lenne, külön közbiztonsági bírósággal.

Az előbbieken felsorolt hat pont közül csupán a negyedik i-gényel különösebb magyarázatot.

Az "egységes közbiztonsági testület" aképpen volna értendő, hogy az ország egész területén bárhol működő közbiztonsági szerv egy egységes közbiztonsági vezetés, a közbiztonsági főparancsnokság alá tartozna, de ettől függetlenül hívhatnánk a fővárosban és más városokban működőket rendőrségnek, a falvakban működőket már csak az adminisztráció megkönnyítése érdekében csendőrségnek. Hogy ezt például is alátámasszuk, Angliába három fajta rendőrség van: a./ London Metropolitan police, b./ más városokban - city police, c./ vidéken - country police. Ezt indokolja egyrészt az adminisztráció, másrészt a más és más követelményeket támasztó viszony, ennek megfelelő kiképzés és különleges intézmények stb.

Amint látjuk a név nem fontos, csupán a megkülönböztetés, így a magyar tradíciónak megfelelőleg megtarthatjuk a lettős, illetve hármas elnevezést: a./ Budapest fővárosi rendőrség, b.) városi rendőrség, c.) falvak, vidék - csendőrség. Lényeg az, hogy egy egységes vezetésen belül a megfelelő helyre a megfelelő emberek kerüljenek,

Az egységes szellemet biztosíthatná az az esetleges rendelkezés is, hogy a közbiztonsági intézmény minden tagja egy úgynevezett "közbiztonsági alaptanfolyamot" végezne, mely után a hallgatók adottsága és kivánsága szerint történne a végleges beosztás és szakkiképzés.

Az új egységes vezetés alatt álló közbiztonsági intézmény "katonailag szerkezett állami fegyveres őrtestület" lenne, három részre tagozódna és közös intézményekkel bírna, mint pl. bűnügyi, nyilván-tartó, bűnügyi muzeum stb.

Egy újra-rendezés után a Duna-medence a világ érdeklődésének középpontjába kerül. Az érdeklődés elsősorban az államok alkotmányos

berendezkedésére, az államokban uralkodó állam, köz és személybiztonságra irányul. Ez utóbbiaknak alapja pedig egy minden vonatkozásban korszerű közbiztonsági intézmény jól körülhatárolt és megszervezett munkája lesz.

Ezt az újra szervezendő és felállítandó korszerű és minden bizonnyal hatalmasan kibővített közbiztonsági apparátust beépíteni egy amúgy is munkával túlterhelt belügyminiszteriumban már aligha lesz lehetséges! De nem is kívánatos, hogy azt újra az egész ország belügyi gépezetét mozgató, így a közigazgatást működtető, rendőri bíráskodást kézbe tartó, a választásokat intéző s nem utolsósorban pártpolitikailag gondolkozó belügyminiszter igazgassa s esetleg akarva nem akarva politikai célok érdekében használja fel.

Tudjuk és valljuk, hogy a fejlődésnek nem az egyetlen járható útja, ezért mielőtt szervezési részleteket közölnénk, igen kérjük, hogy minél több bajtársunk szoljon hozzá az újra szervezés két útkünnben vázolt elvéhez, mert csak ezután érhetjük el a fejlődés, haladás célját: a minél tökéletesebbet.

-.-

-ár-os.

ASSZONYOK AZ EMIGRÁCIÓBAN.

Kultur Lajos

A férfi tud harcolni, dolgozni, de hitben és szívósságban az asszony erősebb. Amikor minden rombadőlt, a férfi keserűségében azt is összetörné, ami a pusztulásból megmaradt. Az asszony nem. Ő megfogja a férfi kezét és lecsendesíti. Biztatja. Az asszony a nagy bajban higgadtabb, mint a jólét napjaiban. Kicsi dolgok kihozzák a sodrából, de ha veszedelem szakad rá a család életére, az asszony szeme összeszűkül, apró keze ökölbeszorul és megmozdul benne a kikapaszthatatlan hit, az elpusztíthatatlan szívósság.

Ez a konok, elszánt asszonyi kitartás erősebb, mint a vas. Az asszonyok gyorsabban és egyszerűbben illeszkedtek bele az emigrációs életbe, mint a férfiak. Apró pletykák miatt otthon a jólétben kisorsították a szemüket, de könnyesepp nélkül fogtak neki az összeomlás után, hogy az összetört sorsot megfoltozzák. Végigharcolták a táboréletet s ahogy a láthatár sötétedett a táborok fölött, az asszonyok még konokabban hallgattak és még erősebben hittek. Akiket pedig a sors hazasodort, azok otthon állják a sarat a többiekkel együtt ugyanilyen konok hallgatással és szívós hittel és még ők küldenek biztatást nekünk, mert csodálatos az asszonyi lélek ereje!

Mi, magyar férfiak minden korban és a legbékésebb békében is nőtisztelők voltunk. Sokszorosan azok vagyunk ma. Asszonyok, akik otthon kényelemben éltek, az emigrációban válogatás nélkül vállalták a nehéznél nehezebb munkát és amellet gondját viselik a családnak. Aldozatos élet az övék s ezen az áldozatos sorson átragyog egy szivárványhíd: a panasztalan, derűs hit. A férfi jobban hajlik, mint a nő. Ha a férfi mogorván, lemondóan legyint, az asszony egy csendes szóval felébreszti: Egyszer, kétszer, sokszor, néha minden nap. Mert a férfi a fejevel verné szét maga körül a világot, a falakat és a bilincseket, a vasfüggönyt és az élet minden bénító gátját, csak várni, várni nem tud. S ilyenkor az osszony csendesít. Várni, kicsit még várni kell...

Isten áldja asszonyaink minden lépését! Tartsák meg hitüket a családnak és a nemzetnek. Az ő hitük és szívósságuk az ezeréves magyar sors egyik legfőbb összetartó ereje, mert enélkül szétesett volna a magyarság az emigrációban és szétesett volna a magyarság otthon. Az apró asszonyi kéz csodákat művel s mi férfiak tisztelettel csókoljuk meg ezt a kezét.

-jt.-

+panaszra.

-.-

"A hit ma a legerősebb várunk. Ereje az egyedüli, mely átsegíthet egy ilyen nehéz korban."

gr. Teleki Pál.

/.

ÜZENET HAZA.

Üzenem az otthoni hegyeknek
A csillagok járása változó.
És törvényei vannak a szoeleknek,
Ésbnék, hónak, fellegeknek,
És nincsen boru örökévaló.
A víz szalad, a kő marad,
A kő marad.

Üzenem a földnek: csak teremjen,
Ha sáska rágja is le a vetést.
Ha vakond turja is a gyökereket.
A világ fölött öröködik a rend,
S nem vész magja a nemes gaboná-
De hire sem lesz egykor a csillag-
Az idő lemarja a gyomokat. ^{nak}
A víz szalad, a kő marad,
A kő marad.

Üzenem az erdőnek: ne féljen,
Ha csattog is a baltások hadá.
Mert erősebb a baltánál a fa,
S a vérző csonkból virradó tavasz
Uj erő sarjad győzedelmesen. ^{ra}
S még mindig lesznek fák, mikor a
S a gyilkos vasat rég felfalta már, ^{rozsdá}
S a sujtó kéz is szent jóvátétel-
Hasznos anyaggá vált a föld. ^{fel}
A víz szalad, a kő marad, ^{alatti}
A kő marad.

Üzenem a háznak mely fölnevelt:
Ha egyenlővé teszik is földdel,
Nemzedékek örváltásain
Jönnek majd újra boldog építők
És kiassák a fundamentumot
S az erkölcs ősi, hófehér kövére
Emelnek falat, tetőt, templomot.
Jön ezer uj Kömives Kelemen,
Ki nem hamuval és nem embervérrel
Köti meg a béresség falát,
De szenteltvízzel és buzakenyér-
És épít régi köből uj hazát. ^{rel}

Üzenem a háznak, mely fölnevelt:
A fundamentum Istentől való,
És Istentől való az akarat,
Mely újra építi a falakat.
A víz szalad, a kő marad,
A kő marad.

És üzenem a volt barátainak,
Kik megtagadják ma a nevemet:
Ha fordul újra egyet a kerék,
Én akkor is a barátjuk leszek,
És nem lesz bosszum, gyűlölet, harag.
Kézét nyújtunk egymásnak és meggyünk
És leszünk egy cél és egy akarat:
A víz szalad, a kő marad,
A kő marad.

És üzenem mindenkinek,
Testvérnek, rokonnak, idegennek,
Gonosznak, jónak,
Hüségeseznek és alávalónak,
Annak, akit a fájás tűz és annak
Kinek kezéhez vércseppek tapadnak;
Vigyázzatok és imádkozzatok!
Valahol fönt a magas ég alatt
Mozdulnak már lassan a csillagok,
S a víz szalad és csak a kő marad,
A kő marad.

Maradnak az igazak és a jók,
A tiszták és békességesek.
Erdők, hegyek, tanok és emberek.
Jól gondolja meg, ki mit cselekszik!
Likasszák már az égben fönt a rostát
S a csillagok tengelyét olajozzák
Szorgalmas anygalok,
És léleszen csillagfordulás megint,
És miként hirdeti a Biblia:
Mégmértik az embernek fia,
S ki mint vetett, azonképen arat.
Mert elfut a víz, és csak a kő marad,
A kő marad.

Vass Albert.

MOSZKVA STRATÉGIÁJA A 3-IK VILÁGHÁBORURAVONATKOZÓLAG.

Stalin halála újból nyilvánvalóvá tette a Nyugat politikai zűrzavarát, mely minden tárgyalagos szemléletűt ugy a jelenben, mint a közvetlen jövőben nagy aggodalom al tölt el. Ez a zűrzavar az esemény fontosságát és következményeit illetően ijesztő volt, de még elijesztőbb az, hogy a felfogásoknak nagyobbik része olyan optimizmust mutatott, mely előtt az ember értelmetlenül csupán a fejét rázhatja. Néhány kivétel volt csupán a nyilvánosságot kapott elme-futtatásokban, de különben a legrőzsásabb optimizmus uralkodott mindenütt, amely arra a régi mondásra emlékeztet: "Akit az Istenek megsemmisíteni óhajtanak, vaksággal látják el azokat".

A kivételek közé tartozott egy magát meg nem nevezett amerikai diplomata figyelmeztetése: "Malenkov, mint Oroszország ura, sokkal veszélyesebb, mint Stalin"; Sulzberger L.C. a "New-York Timesben" írja 1953 március 25-én: "Lenin szüntelenül arra emlékeztetett, miszerint az ut

Parisba Pekingben keresztül vezet". Szükséges tehát, hogy Nyugat politikája és közvéleménye a fenyegető veszélynek feltétlenül reális megítélésére térjen át annak tudatában, hogy egy felismert veszély már a megijesztésének felét elvesztette. Ez a szempont az, mely arra készlet, hogy időről időre át kell gondolni, milyen lehet a 3-ik világháború esetén Moszkva stratégiája — emellett azonban a Nyugat könnyen elfelejti, hogy egy forradalmi hadviselés nem csupán katonai akciókra korlátozódik, hanem kimondottan politikai, pszichológiai, gazdasági, propaganda stb. szempontokban leli robbanó erejét a történelem tanúsága szerint, amiért is teljesen szokatlan és így kettősen veszedelmes.

Természetesen a Nyugaton senki és a Keleten is legfeljebb csak egy féltucat személy mondhatná azt meg, milyen lesz Moszkva stratégiája és taktikája a 3-ik világháborúban. A szó szoros értelmében talán maga Malenkov sem tudja azt, mivel a saját stratégiát és taktikát az ellenfél döntően befolyásolja és így még mindig igaz az, amit Moltke mondott: Háborúban legfeljebb az első órát lehet biztonsággal megjósolni.

Mindazonáltal a kommunista célkitűzésnek és metódusoknak évenként tartó tanulmányozása, továbbá az orosz politika és hadvezetés századokra visszamenő áttekintése, valamint a jelenlegi moszkvai sakkhuzásoknak pontos megfigyelése utján az adott lehetőségek sorozatából bizonyos mozzanatokat kiemelhetünk, amelyekből Moszkva stratégiája egy 3-ik világháború esetén valószínűség szerint levezethető.

Ez nagyjában kb. a következő volna: A rohamlökés a Nyugat ellen három hatalmas hadszíntéren történne, mely esetben Moszkva aligha ismételné meg azt a hibát, melyet Sokolowski "Gedanken über globale Strategie, Staatsverlag 1950" c. alatt megjelent írtak szerint Anglia ellenfelei valamennyi háborújukban elkövettek, t. i. leginkább az angol király vadászkutyáival verekedtek a helyett, hogy magát a vadászt vernék le. Moszkva stratégiája tehát direkt a Nyugat vadászura ellen irányul — ez pedig Amerika.

A sajtó eddig alig tett említést arról, hogy a volt orosz vezérkari főnök Stemenko, Anadár székhellyel, Eszakkélet-Voltbériában felállított új katonai körlet parancsnoka lett, jóllehet ennek felállítására és betöltése az eddig legfontosabb orosz vezérkari tiszttel világossá teszi, hogy a három fő-hadszíntérnek egyike Alaska-Eszaknyugat-Kanada lesz. Az ezen körletben megtartott merikai-kanadai hadgyakorlatok feltevése egész nyíltan az orosz szabadcsapatoknak partraszállása és fontos légi támaszpontok Alaskában és Eszaknyugat-Kanadában való birtokbavétele volt és katonai körökben egészen jól tudják, hogy mily fontossággal bírnak az ilyen orosz akciók és pedig azért, mivel ezek nem a jelzett területeknek teljes megszállását és elfoglalását célozzák, hanem csupán arra szolgálnak, hogy lehetőleg amerikai-kanadai nagy haderőt kössenek le és az orosz repülő-támadásoknak az amerikai-kanadai gyártási központok ellen megfelelő repülő bázisokat nyerjenek.

Amerika ellen irányul a második nagy oldal-támadás is, amely a Távols-Keleten van előkészítve. Az itteni Korea és Indokínai harc-tereket egy Japán ellen való oldal-támadással akarják megérszíteni. Ezen operációk a vörös kínaiak és vörös Japánok saját ügye, amely célra Szachalinban, illetve Wladiwosztok környékén felállított Japán "felszabadító kormány és hadsereg" már is készenlétben áll, mely ugy szímbelileg, mint felszerelés tekintetében is az ottani amerikai és jelenlegi Japán haderőt messze felülmúlja. Minden esetre döntő befolyású az, hogy milyen visszhangra talál a felszabadítók akciója a Japán népnél és a Japán csapattestnél.

Az említett két hatalmas szárny-akció nagy feladatok elé állítja majd Amerikát és leszámítva a kisebb kanadai és ausztráliai haderőket, ugyszólván teljesen magára lesz utalva.

Hogy ez mit jelent, csak akkor látható tisztán, ha az ember el-

képzeli azt az óriási meglepetést, amellyel Moszkva -emberi számítás szerint- a 3-ik világháborút megkezdi: atom támadás az összes amerikai kikötő városok ellen. Ha ez légiúton történne meg, az amerikai léghatárítás valószínűleg 70-90%-át hatástalanná tenné. De ki garantálja azt, hogy az oroszok ezt a régi módszert fogják majd alkalmazni? Nem sokkal hihetőbb az, hogy Moszkva minden amerikai kikötő-város elé tengeralatt járó hajókat indít egy-két atombombával, mely ellen az amerikai léghatárítás még akkor sem tud semmit tenni, ha az egyik vagy másik tengeralattjárót már a törvényes határon kívül észleli, mivel a "tengerek szabadsága" ezt teljesen legálissá teszi -amelyek aztán atombombákat ugyanazon percben kilövik és a tengeren eltűnnek?!

Nézzük csak meg a térképet: Halifax, Boston, New-Jork, Philadelphia, Washington, Charleston, Jacksonville, New Orleans, Los Angeles, San Francisco, Seattle, Vancouver -csak a legfontosabb helyiségeket és kikötőket felsorolva-, ezek valamennyien orosz atombomba hatáskörletébe esnek, melyek az orosz tengeralattjárókról a nemzetközi felségterület határáról belöhetők- és pedig ismételjük, minden veszély nélkül a lesben levő orosz tengeralattjárókra nézve. Amerika sohasem teszi azt, hogy ezekre a tengeralattjárókra addig, amíg azok a nemzetközi jog védelme alatt atombombájukat ki nem lötték, támadást intézzen, még akkor sem, ha ezeket a tengeralattjárókat fel is fedeznék, mert akkor öt bélyegeznék meg támadónak.

A helyzet reális elbírálása amellett szól, hogy Moszkva egy ilyen meglepetésszerű atombomba támadást, mely neki elképzelhetetlen nyereséget hozna, elszalasztani nem fogja. Aztán természetesen ezeket légi úton intézett további atombomba támadások fogják követni, amelyeknél a relative sűrű ipar vidékei Amerikának bizonyára több kárt fognak szenvedni, mint a Weimartól Sanghai-ig terjedő óriás vörös birodalom!

A harmadik főhadszíntér pedig Perzsia-Egyiptom-India területe lesz. Egy hatalmas orosz hadsereg tör majd előre Perzsia Irak között és aztán kettéválva nyugatfelé Palesztina, Egyiptom és a Suez csatorna, keletfelé pedig Pakisztán és India irányában. És pedig minden különösebb ellenállás nélkül. Ezen országoknak gyenge haderői -ha ugyan ellenállást fejtenének ki- mint komoly ellenfelek nem jöhetnek számításba. Nagyobb amerikai csapatok nincsenek ottan és az a pár angol hadosztály szerencsés lesz, ha harcolva Afrika felé visszavonulhat.

Ez a hadszíntér lesz valószínűleg a döntő az orosz stratégia számára, mivel a perzsiai, iraki és arab olajforrások Nyugat részéről való elvesztése neki hatalmas nyereséget jelent és a további hadvezetésére is rendkívül fontos az említett olajforrások megszerzése; a szuezi-csatornának oroszok által való elfoglalása lehetetlenné teszi ugy az angol, mint a francia segitést Ázsiában.

Feltűnő lehet, hogy ezen fejtegetéseknél egy szó sem volt eddig Európáról, a NATO-ról és a Földközti-tengerről stb., melyek a Nyugat szerint a legfontosabb helyet foglalják el. De éppen ezért! Ebben rejlik ugyanis az egész nyugati felfogásnak hiba forrása. "Az ut Parisba Pekingem keresztül vezet", mint Lenin mondotta! Ezt Moszkva soha, a Nyugat pedig teljesen elfelejtette!

Oroszország nem gondol arra, hogy seregeit Nyugateuropa "stratégiai zsákucájába" szétbombázásnak vagy esetleges fogságba való jutásnak tegye ki, annál is inkább, mert ott nem a vadász, nem a király maga, hanem csupán a vadászkutyái állanak. Minden jel arra mutat, hogy Moszkva Európában defenzív stratégiát fog követni és csupán arra szorítkozik majd, hogy egy esetleges NATO támadást, mely ezidő szerint teljesen valószínűtlen, csatlós államaival elhárítsa. Ezeknek a keleti csatlós államoknak a hadserege legalább másfélszer olyan erős ma, mint a NATO hadsereg. Oroszország csupán azt kell, hogy tegye, hogy repülő flottája egyrészt a csatlós államok hadseregeinek rendelkezésére bocsássa és atombombával fenyegetsen.

A fentieket az "America-Herald und Lincoln Freie Presse" c. lap

1953. július 15-én megjelent 17. számából vettük át. E cikkben foglaltak érdekes fejtegetést tartalmaznak, de azok mindegyikével nem tudunk egyetérteni. Nagyon változott a világ a cikk megjelenése óta és a szeptember 6-án megtartott német választások eredményéhez képest rendületlenül bízunk abban, hogy a NATO hadsereg mihamarabb elérí az idő megkövetelte felkészültséget és az USA-nak hathatós segítőtársa lesz, ha a 3-ik világháború tényleg bekövetkeznék. (Szerk.)

IDŐSZERŰ PÉLDABESZÉD.

Egy kiéhezett farkas vándorlás közben bekerített réthéz érkezett. A réthésen belül békés birkanyáj legelésztet. A farkas mindent megpróbált, hogy átjusson a réthésen, de hiába. Nem tudott a birkához férkőzni. Letelepedett hát a bejárat előtt és elkezdte szónokolni: "Eljen a béke testvércim! Mi minényájan Isten teremtményei vagyunk, miért gyűlöljük egymást?"

Erre a beszédre ijedten bujtak össze a birkák, miközben újra megszólalt a farkas: "Eljen a jog és a törvény, legyen vége minden erőszaknak. Küssünk fegyverszünetet testvéreim!" A birkák egyetértőleg bólongattak, majd tovább legelészték.

A farkas is legelészni kezdett. "Nézzétek csak", csodálkoztak a birkák, "a farkas is füvet eszik, akár csak mi". "En nem is vagyok farkas", hangzott a válasz, "én is birká vagyok, csak más fajtából való, mint ti. Tartsunk össze testvéreim és szervezkedjünk érdekeink védelmére a közös ellenség ellen, amely lenyirja a bundánkat, ellőpja a tejnket és a vágőhidra hajt minket. En szívesen megszervezek benneteket."

Egyetértünk, válaszoltak a birkák, "alakítsuk meg a közös birkafrontot!"

S egy szép napon beengedték maguk közé a farkast, mely vezetője lett a nyájnak. Hogy is történt tovább?

A farkas koma "tisztogatni" kezdett, ami abból állt, hogy egymás után falta fel a "nép ellenségei"-nek minősített birkákat. Mikor aztán befejezte a tisztogatást, azaz az összes birkákkal végzett, győzelmesen felkiáltott: Na, most már az egész nép egységes lett, mehetünk egy másik nyájat "demokratizálni!"

A fentieket Giovannion Guareschi "Don Camilló és az ő nyája" c. regényéből vettük.

Vigyázzon azonban a "farkas-elvtárs": nem minden birkanyáj egyforma s a birkatürelmek is van határa! Koreát még nem sikerült "demokratizálni", Perzsziában is megbukott az ilyen kísérlete és most már nem vezet az sikerre Németországban sem! Az osztrák szerződés "népi demokratikus" alapokon való létrehozása is csődöt mondott! Fogytán a türelem s nincs már senki, ki a közös front alakítására vonatkozó üres szőlamainak bedűljön! A "tisztogatás"-ból is elég volt, hacsak saját kölykeit fel nem falja mind! (Szerk.)

AMIKOR A PANASZOS A TETTES. (folytatás)

(Nyomozás)

Jánce, tehát az idősebb gyermek, később előadta, hogy volt egyedül a konyhában, a pénzes-zacsót is megtalálta, annak tartalmát megolvasta, egy pengőt vett ki abból s a többit visszarakta bele és a zacsót ingederekéba rejtette, melyet panaszos, amikor tettenérte őket, nem vett észre s csak a gyümölcsöt rakatta ki. Hazavitte a zacsót és azt Édesanyjának adta át.

A gyermek jelen volt Édesanyját e kijelentésére az ájulás környékezte, kezét tördelve tiltakozott, de a községi bíró megjegyezte: "annyira határozott a gyermek vallomása, hogy annak megtörténte nem hagy kétséget." Kérdésemre elmondotta a gyermek még, hogy az egy pengőt, amiért vásárolt, Édesanyja pénztárcájából váltotta fel 50, 20 és 10 filléresekre.

A gyerekeket anyjukkal együtt elbocsájtottam s hozzákezdtem az ujabbi adatok kiértékeléséhez.

A környezetomulmány elkészítésekor megállapítottam már, hogy ez ügyben szereplő gyermekek szülei rondes, dolgos, becsületes, jómódu gazdálkodók, akiknél a pénz sem jelentett fogas kérdést. Viszont panaszos fukar, házsártos és fősvény. Azt is mérlegeltem, hogy miért nem találhatta meg a pénzt, mely nagyobb csomót képezett a gyermek ingderékában és mozgott a gyermek, amikor a gyümölcsöt kirakatta vele s így a pénznek csörögnie kellett. Feljelentő azt is állította, hogy egy pengős nem volt a zacskóban s így valószínű, hogy a gyermek a beismeréskor hazudott,

Az említettek mérlegelése után fentiekre kikérdeztem a feljelentőt, akinek válasza nemleges volt, a pénz csörgését sem hallotta, bár azt nem is nagyon figyelte. Erre utasítottam, hogy alaposan és mindenütt kutasson lakásában a pénz után, mert feltehető, hogy nem tették azt a gyermekek eredeti helyére vissza. Azt felelte, hogy egyebet sem tett eddig, mint csak a pénz után kutatott, de kereshetik azt százan is, akkor sem találják meg a lakásban.

Házkutatásra nem volt jog és azt a feljelentő fel nem ajánlotta, így tehát elbocsájtottam azzal, hogy mindent elkövetünk a pénz előkerítésére.

A községházán ismét átnéztük az adatokat járőrtársammal, közben panaszos jelent ott meg, a pénzéért jött, mert úgy hallotta a községben, hogy a gyermekek annak ellopását beismerték. Menjen csak haza nyugodtan, ha a pénz előkerül, értesítjük.

Panaszos váratlan megjelenése gyanussá vált előttünk s így tehát bizalmi egyénekkel együtt újból megjelentünk lakásán. Ő nagyon meglepődött s arra kérdésére, hogy mit akarnak még itt, hiszen a gyermekek beismerték a pénz ellopását, azt feleltem, hogy a gyermekek pénzért 2 doboz robbanó anyagot tartalmazó lövést vásároltak s azt itt a lakásban elvesztették. Felkutatni kell azokat, mert robbanást idézhetnek elő. Az asszony ijedten fordult a bíróhoz kérdezvén, hogy milyen robbanó anyagról van szó? Az volt a felelet, hogy amilyen az ágyuban és a gránátokban van. Elsápadtan bámult rák a panaszos. Utasítottam, keresse a dobozokat a lakásban. "Hogy én keressen bíró ur? ha Isten van az égben, hát hogy keresném én azt? nem értek én ahhoz! Inkább itt hagyom a lakást, be sem megyek míg el nem viszik azt az ürdöngös masinát". Ezek után hozzáláttunk a házkutatáshoz. Már majdnem mindent átnéztünk, de nem találtuk a pénzt. Csak a konyhaajtó mögötti tulipános láda volt még hátra, amelynek tartalmát fehéreszben kiraktuk már, amikor is egy fehér alszoknyát vévén ki abból, megráztam, a zacskó hullott ki belőle és csörrenve esett a földre! A bíró felkiáltott: "A pénz". Igen, az volt a zacskóban és pedig 45 drb. 5 pengős.

A feljelentő e pillanatban mondani akart valamit, de nem jött hang az ajkára! Még egy-két drb. fehéreneműt átnéztem s a feltalált pénzt bünyel-jegyzék aláírása után a panaszosnál hagytam.

A két gyermek szüleivel közöltem, a pénz megtalálását, kik örömlükben megajándékozni akartak, mely elől azzal tértem ki, hogy semmi egyebet nem tettünk, csak kötelességünket teljesítettük s ezért ajándékozás nem jár. János azt mondotta, hogy azért ismerte be a lopást, mert félt a veréstől s a pénzt, amiért a cukrot és a lövéseket vették Édesanyja tárcájából vette ki egy óvatlan pillanatban.

Szégyenkezniem kell, ha arra gondolok, ha a gyermekek játék pisztolyaikkal nem hívják fel figyelmemet, nincs kizárva, hogy szüleit vonja felelősségre a bíróság. Ez esetben ezek a szülők nem rajongának a csendőrkért.

E nyomozásból a következő tanulságok szűrhetők le:

- 1./ Nem mindig igaz az, hogy "a gyermek nem hazudik"!
- 2./ A leglényegtelenebbnek látszó körülmény mögé rejtőzik az adat, amely a nyomozást a helyes utra irányítja.

3./Minden nyomozás alkalmával igen fontos, miszerint a jár. ellenőrizze, hogy a valószínűség lehetséges-e?

4./A nyomozó jár. tagjainak körülméteknél, leleményesnek és furfangosnak kell lennie.

Különös véletlen, hogy ezeket a tapasztalatokat hivatásom kezdetén sikerült megszereznem, amelyeket ismerettáramba megőriztem és később több esetben használt is vettem.

-.-

B.J. örm.

A BAJTÁRSI LEVÉL TEKINTETES SZERKESZTŐSÉGÉNEK,

BREGENZ.

Tisztelettel kérem a Bajtársi Levél legközelebbi számában az alábbi nyilatkozatom szíves közlését.

N y i l a t k o z a t.

Az Ut és Cél folyóirat 1953. július havi számában (V.évf.7.sz) Henney Árpád altbgy ur "Nyilatkozat"-ában foglaltakra az itteni sajtótörvény 23§. alapján a folyóirat szerkesztőségétől ellennyilatkozatom közlését kértem.

Kérésemet a szerkesztőség nem teljesítette s így ezután vagyok kénytelen a nyilvánosság tudomására hozni, hogy a Bajtársi Levél VI.évf.4.számának 39. oldalán közölt nyilatkozatomat továbbra is teljes egészében fenntartom.

Az, hogy 1951. tavaszán az alakulóban lévő MOB és köztem folytatott levélbeli előkészítő tárgyalások alkalmával rajtam kívül más kinek és mit irt, nem szolgálhat bizonyítékul arra, hogy a salzburgi egységbizottság elnöksélete alatt létezett és működött,

hogy a MOB-hoz való csatlakozásomat bejelentettem,

hogy a MOB titkos tagja voltam, mint azt Henney Árpád altbgy ur 4.sz.körlevelében és a folyóirat júliusi számában közölt nyilatkozatában elhíttetni óhajtja.

Az ügy részleteivel, mint amelyek a nyilvánosságot nem érdekelhetik, nem kívánok foglalkozni, de szükségesnek tartom kijelenteni, hogy kezeim között van:

a.) Baross Gábor ur, akkori MOB jegyző nyilatkozata, amelyben a következőket jelenti ki: "Az irrattárhomban elfekvő levélbeli bizonyítékok alapján kijelentem, hogy Folkusházy Lajos altbgy ur a Magyar Országos Bizottság (MOB)-nak tagja soha nem volt".

b.) Egy altábornagy elnöksélete alatt alakult választott bizottság döntésének hiteles másolata, melyszerint közreműködésem és elnökséletem alatt nem alakult Salzburgban egységbizottság.

A Bajtársi Levélben megjelent nyilatkozatom 4.pontjában említett levél keltezése csak nyomda hiba folytán lett "1952" évvel megjelölve. A keltezés a valóságban 1951. június 25-én történt.

Ezek után mindenki megítélheti, hogy első nyilatkozatom helyes és a való tényeknek megfelel. Az ügyet részéről végleg befejezettnek tekintem.

Folkusházy Lajos altbgy. "

Tisztelettel:

Salzburg, 1953. szeptember 7.

Folkusházy Lajos altbgy s.k.

-.-

KÖZLEMÉNYEK, HIREK, SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Cső.jelvények viselése. Többek érdeklődésére közöljük, hogy Központi Vezetőségünk a cső.jelvények viselését az alábbiak szerint szabályozta: Ugy ünnepélyes megjelenés, mint köznapi alkalmakkor jelvényünket a polgári ruha bal gomblyukájában, vagy ennek megfelelő helyen a sziv felett kell viselni.

Esetleges egyenruhában viselhetésekor jelvényünk mikénti és hol viselésére később történik intézkedés. //.

Tudatjuk egyben Bajtársainkkal, hogy az eddig elkészített jelvényeink elfogytak, miért is ujabbakat kellett rendelnünk. Kérjük tehát az újabb igénylőket, hogy azoknak elkészítéséig - kb. 2-3 hét- le legyen türelemmel.

Be nem váltott ígéretek a "népi demokráciában". Hirt adtunk annak idején arról, hogy ez év június havában a vasfüggöny mögötti munkásfelkelések után az ottani hatalom-bitorlók mily könnyítéseket, illetve engedményeket ígértek. Hazánkban is ezt tette Nagy Imre, mint Rákosi utóda a miniszterelnöki székben.

Az ígéretekbe beváltásra csak az ugynevezett amnesztia került, amelyben a közönséges bűncselekmény miatt két évnél nem hosszabb időtartamra elítélteket szabadlábra helyezték, de azóta már többeket közzülük internáltak. Egyetlen - politikai bűncselekmény miatt elítéltet sem bocsájtottak szabadon. A beszolgáltatási kötelezettség is a régi maradt és a kolhozból kilépni akarókat azzal biztatták, hogy ez majd ősszel, a termények betakarítása után történhetik meg. Senkinek elvett tulajdonát, lakását vissza nem adták, a norma is ugyan az maradt, sőt egyes stahanovisták teljesítménye után ezt még magasabban szabták meg. Ugyiszlóvan semmit be nem váltottak ígéreteikből! Trükk volt az egész, mely azt a célt szolgálta, hogy a rendszerrel elégedetlenkedőket nyílt kiállásra bírják s ellenük azután a maguk módján eljárhasanak.

Vajjon meddig folytathatják még üzemeiket a báránybőrbe bujt farkasok? Meddig tiporhatják a legelemibb emberi szabadságjogokat az "Emberi Jogokat Védő Liga" égisze alatt? A reakciós világban nem volt ilyen intézmény s mégis tömegesen élvezték és érvényesíthették jogikat az emberek.

Győzött a német nép józsansága! Nagy napja volt szeptember 6-án Nyugat-Németországnak, de talán az egész Európának. Elhorrasztotta meg a német nép ugyanis parlamentjébe új képviselőit, melynek eredményeként Dr. ADENAUER KONRÁD C.D.U. pártja absolute győztesként került ki. Az eddigi 139 mandátumával szemben 244-t nyert, mely által az összes mandátumok több mint felét megszerezte. A másik eredménye ennek a választásnak, hogy a kommunisták nem jutottak mandátumhoz, holott a régi parlamentben 15 mandátummal rendelkeztek. Az új német parlamentben tehát törvényes alapokra támaszkodva tehát nem folytathatják tovább romboló munkájukat.

A német nép e döntésével nemcsak saját kifejlődésének alapjait rakta le, de irányt mutatott Europa még mindig tévelygő azon népeinek is, akiknek nem többsége, de igen lényeges része még mindig a kommunistákkal való alkudozások és megegyezés után váli megtalálni a jövő kialakítását.

Kisérje szerencse és Isten áldása a német új parlament építő munkáját s Kancellárját, a valóban keresztény lelkületű nagy államférfit, Dr. ADENAUER KONRÁDOT jutalmazza meg az Ur azzal, hogy alkotó munkájának gyümölcsét is learathassa.

Mi, magyar menekültek, e döntés alapján újból reménykedhetünk, sőt bizunk abban, hogy belátható időn belül Hazánkban megszűnik a kommunisták uralma s visszatérhetünk ősi földünkre. Ha a szabad életért s a nemzetek békés egymás melletti élhetőségért valóban küzdő Nyugat is így akarja azt, akkor reménységünk belátható időn belül beteljesedik.

Gróf Teleki Pál mondotta: "Istenben bízva, erős akarattal, független erővel, bátor nyugalommal és az évszázados nemzeti lét bizodalomával állunk nehéz vártánkban a vergődő, harcoló Europa kellős közepén".

Ezúton köszönjük és nyugtázzuk az Ön.....hozzájárulását a B.L.-re.

Házasságkötés. A következő hirt vettük: "Sáry Sándor és felesége Leskő Mária örömmel tudatják, hogy leányuk Sáry Margit és dr. csik-szentimrei Balló István 1953. évi augusztus hó 8-án szombaton Clevelandban, a Szt. Erzsébet templomban házasságot kötöttek". Gratulálunk az új párnak és az örömszülőknek is. Az új frigyet kísérje szerencse és Isten bőséges áldása.

Clevelandi csoportunk augusztus 30-án rendezte második nyári piknik-jét a már jól ismert Jabab-farmon. E kirándulásra több mint 50 személy-kocsival érkeztek Bajtársaink és vendégek, volt azon tombola, moka, szorakozás, de nem felejtkeztek meg a segélyalapra való adakozásról sem, úgy hogy ennek révén a közel jövőben újból részesül arra rászoruló több Bajtársunk megsegítésben.

Örömmel hozzuk fentieket nyilvánosságra, mert az ilyen összejövetelek is bizonyítják a mi csendőri összetartozandóságunkat, szellemiségünk ápolását és magyar multunk el nem feledhetőségét. Reméljük, hogy összejöveteleket tartanak a jövőben olyan Bajtársaink is, akik talán ezideig erre nem is gondoltak.

Mi történt Perzsiában? Mossadeg perzsa miniszterelnök hosszabb idő óta nem bírta a nemzet bizalmát s a földalatti kommunista szervezettek támogatásával tudott csak kormányon maradni. Magával a shah-val is ellentétbe került és amikor miniszterelnöki megbízatását visszavonta és Zahedi tábornokot nevezte ki utódjául, Mossadeg ellentállt, feloszlatta a képviselő-házat, Zahedi híveit letartoztatta, úgy hogy a shah-nak is Romába kellett menekülnie. Zahedi tábornok azonban a hadsereg tisztjeinek segítségével és a shah-hoz hű csapatokkal 3 nap alatt rendet teremtett, Mossadeget elfogatta, kormányának tagjait letartoztatta, hatalmába vette a hatalmat s a nemzet ünneplése közben a shah is elfoglalta trónját.

Moszkva urainak álma itt sem vált valóra és hosszas kísérletezéseik a perzsa olajforrások puccs-szerű megszerzése végett kudarcba fulladtak. Most aztán gondolkozhatnak Malenkov és társai, hogy honnan szerezzenek olajat!

Szt. István-napi ünnepeket tartottunk mi magyarok világszerte, amelyiken mindegyiken résztvettek Bajtársaink is. Ezek közül az ünnepek közül kiemelkedik a Stuttgartban rendezett nem csak azért, mert azon közel ezer ember vett részt, hanem azért is, mert a "Magyar a Magyarért Társaság" rendezésében történt, amelynek élén Bogár Andor bajtársunk áll, mint vezető. Ő maga írja: "Kihullott a löfegyver 1945. május 8-án a kezemből s azóta egy újabb fegyvert - a hitet - ragadtam magamhoz és ezzel harcolok Hazámért, ezeréves multu Nemzetünkért a bolsevizmus ellen". Gratulálunk Bajtársunknak sikeres munkálkodásért és kívánunk ahhoz további eredményeket. Aki önzetlenül és hittel harcol meggyőződéséért, kell, hogy a célba jusson.

Itt említjük fel, hogy Bajtársunk vezetése alatt álló társaság működését a stuttgarti bíróság 1953. július 24-én 759 sz. alatt Nyugat-Németország területére engedélyezte.

=====
 M A N U S K R I P T - K É Z I R A T! ABSENDER, ADRESSE: CIM:
 B. L. SZERKESZTŐSÉG, B r e g e n z, Lager Vorfloster, Baracke 2.
 =====

D B
P

An Herrn.
Mr.

Dr. REKTOR BÉLA
1882 EAST 66 ST.

CLEVELAND 3. ORVO

USA